

HAJRÁ TURUL!

A LILLAFÜREDI KÖVETTÁBORON GYŐZÖTT AZ IFJUSÁG AKARATA!

Megoldódott végre a gordiusi csomó, megszűnt a feszültség és a harc, melyet a Turul Szövetség fiatalságának saját fővezér-sége ellen kellett viselnie. Megszűnt az az áldatlan állapot, mely már-már a „Turul” társadalmi tekintélyét is aláásta, mert azok, akiknek hívatásuk lett volna az ifjúság akaratának képviselése, az ifjúsággal szembenállva, az ifjúságot magát akarták lehetetlenné, elítéltté tenni a társadalom előtt. A lillafüredi követtáboron a Turul ifjúsága lerázta magáról a nyeregben-ülőket, akik céltalanságokba, ködbe, pusztulásba akarták hajszolni a töretlen energiákat. A követtáboron dr. Fülel-Szánthó Endre Primus Magister jelenlétében meghozott határozatok döntően hatnak ki a magyar egyetemi és főiskolai ifjúság életére.

Ismerni kell az előzményeket ahhoz, hogy teljesen megérthessük és átlássuk a Követtábor döntéseinek jövőt meghatározó jelentőségét.

Másfél éves harcot és elkeseredett küzdelmet kellett végigküzdeni azért, hogy a „Turul” volt fővezér-sége, (melyet az ifjúság a debreceni követtábor óta az ott történt visszaélések miatt nem tekint jogos vezérének,) elhagyja azt a polcot, melyen jogtalanul és a való élet fejlődésével ellenkező felfogással és magatartással is trónolt. Oly szívósan ragaszkodtak ezek az urak pozícióikhoz, mely

számukra nagy társadalmi súlyt biztosított, hogy csak az egész egyetemi és főiskolai ifjúság egy-séges állásfoglalása és végül is egy miniszteri ren-delet tudta tőlük, az ifjúságtól megszabadítani.

A volt fővezér-ség

a körlevelek garmadát adta ki az utóbbi időben. Ezek a ma-guk nemében egészen különleges írásművek voltak, érdemes az egyikkel külön itt is foglalkozni, lássa mindenki,

milyen agyafurt okoskodással akarták az ifjú-ságot céljai mellől újra és újra eltántorítani.

Sok kérdésre ad ugyanis magyarázatot, ismertetése szükséges ahhoz, hogy érthetővé váljék az az elvi és felfogásbeli szakadék, mely a „Turul” volt „fővezér-sége” és ifjúsága között keletkezett. Az abszolút egyoldalúság, a helybentopogó, körbenforgoló ma-radi gondolkodás jellemzi a körlevelet (aláírója dr. Tarnói László mb. orsz. vezér).

Mi ismerjük jól a Turul Szövetség születésének, fejlődésének és országos méretekre duzzadásának immáron szinte történelmi körülményeit és felettébb csodálkozunk azon, hogy egy ilyen tisz-teletreméltó, hatalmas szervezetnek a felelős vezetősége hogyan bírt ennyire elzárkózni az időtől, annak természetes fejlődési me-netétől, a történelmi tényeknek és változásoknak legcsekélyebb módon való appercipálásától.

Igen különösnek találjuk ugyanis a körlevélnek azt a beállít-ását, amely, miután alaptételnek felveszi a jobboldali magyar közvélemény ellenszenvét, sőt gyűlöletét a zsidó faj iránt — ugyancsak a jobboldali magyar közvéleménynek legnagyobb, legégetőbb problémáit úgy tünteti fel, mint amelyeket a zsidóság vetett felszínre csak azért, hogy a mimikri-állatok módjára ma-gát fedezze. Értjük mi ezt az álláspontot nagyon is: természetes, hogy ha egy fájó seb mellett mély késszúrást ejtenek a szerveze-ten, az jobban fájhat az előbbinél és esetleg feledtetheti az előb-bi fekélyt; ez volt a narkózis első módja, ama bizonyos buzo-gány-módszer. Azonban nem tudják elképzelni, hogy ebben az esetben ez nem így történt?

Senki sem vonja kétségbe, sőt mi magunk életében meg is valósítottuk azt az álláspontot, amely a legveszélyesebb, leggen-nyedtebbb sebnek tartja nemzetünk testén Izrael népét, annak faji jellegében gyökerező mohóságát, anyagi és szellemi téren ki-fejlett kártékony, romboló hatását. Azonban engedjék meg az Urak, hogy mi megpróbáljuk a terjengő ködben egy cen-timéterrel tovább nézni az orruknál. Azaz, hogy nem nézni, látni akarunk! és látjuk is, hogy ezzel még korántsem merült ki az a hatalmas rezervoár, melyben a magyarság gondjai, problémái vannak belesűrítve. Természetes, hogy a zsidókérdés elintézése, annak a magyar nép testébe beépült gyökereivel rengeteg probléma-t fog önmagától megoldani vagy legalább is a megoldáshoz közelebb vinni. Azonban itt jön az a bizonyos centiméteren túli távolság:

Mások babérain

Igazuk volt a Turul megalapítóinak, mikor az első világhá-ború végén a szörnyű összeomlásnak minden okát a zsidóságban látták! Meglátták, megértették megtették a leghelyesebbet, amit az adott helyzetben tehettek: összefogni igyekeztek a legtisztelet-reméltóbb lelkesedéssel és igyekezettel az egyetemi ifjúságot, mert úgy látták, hogy az akkori tragédiának nagyrészt a közép-

osztály szervezetlensége, szétforgácsoltsága volt az oka, ezen pe-dig legjobban a leendő magyar középosztály, az egyetemek fia-talságának tömörítésével lehetett segíteni.

Nagy érdemük volt ez, mi vonjuk kétségbe legkevésbé jo-gukat a hervadhatatlan babérkoszorúhoz.

Önök azonban elkövették azt a nagyon nagy hibát, hogy le-ültek mások a babérain megpihenni és nem jutott eszükbe az, hogy a győztes koszorú nem arra való, hogy mámorunkat kipi-hegjük, vagy éppenséggel elnyújtózzunk rajta, hanem amint ezt a hétszer-győztes Milon megmutatta, babérkoszorús fejünket magasra emelve, izmainkat megfeszítve új veszélyek, új harcok után kutassunk, mert: — „noblesse oblige!”

És így történt azután, hogy nem vették észre a láthatáron lassan gyülő sötét felhőket, nem figyeltek fel a zivatar haragos szavára és nem eszmélnek még most sem, amikor pedig már a vihar első cseppjei, figyelmeztető, intő jelei koppannak a fejü-kön. Nem figyeltek fel, csak arra, amikor már belülről, a ház bel-sejéből kezdett kihallatszani a hangos dörömbölés, amit az álom-ba ringatott, de csodálatos módon magáhozért ifjú nemzedéknek parancsoló vészkiáltása volt.

És itt van az Önök nagy hibája. Uraim! Hallván hallják az idők szavát és még mindig nem tudják megérteni, hogy nem a zsidóság az, amely földreformot, viharsarokkutatót, mélyma-gyarság felfedezését, generációs problémát — hogy a körével szavaival idézzük — ír és kiált és sürget, hanem maga az eljövén-dő magyar közvélemény, a leendő államformáló, nemzetalakító értelmiségi réteg, maga a magyar ifjúság!

Nem a zsidókérdés minél sürgősebb megoldása ellen szó-lunk most, hiszen a fiatalság világosan látja a tör-ténelmi múlt, a közelmúlt és a jelen példáin, mit jelent az, ha ellenség, igen, ellenség, gyűlölködő és ármánykodó ellenség lakik egy ország szívében! Nem! Mi az ellenző ellen tiltakozunk, mit szemünk elé akarnak rakni minden áron: látunk, és tenni akarunk a sajátmagunk nagy kérdéseier, amelyeknek vajdása egyre nyilvánvalóbb lesz előttünk. Igenis, a zsidókérdéssel egy-időben a mélymagyar irányzatnak akarjuk szentelni erőnket, te-hetségünket, időnket, mert tudjuk, mert érezzük, hogy ez a hé-lyes út!

A körlevelet betetőzte azután az úgynevezett

„néma ankét”, amely világosan kimutatta azo-kat a hatalmas szakadékokat, amelyek a „Tu-rul” fiatalsága és öregjei között keletkeztek.

A fővezér-ség ankéton hívta össze az egyetemi és főiskolai bajtársi egyesületek vezetőit. Erről a fiatalok vebetői, minthogy álláspontjaikat, a radikális rendezés elvét a „fővezér-ség” eleve nem fogadta el, nyugodtan kivonultak! és másutt, ezúttal a ma-guk körében folytatták tovább megbeszéléseiket. Ezzel a kapoco-latot a Tarnói-féle „fővezér-séggel” hivatalosan is megszüntették. Ezután a néma ankét után hívta össze a „fővezér-ség” a követtábort

az alapszabállyal teljesen ellenkező módon Lilla-füredre, a luxusüdülőhelyre és a kevéspénzű egyetemi és főiskolai bajtársi egyesületektől ta-gonként 1 P-t és követenként 60 P-t követelt.

A „Turul” ifjúsága tiltakozott az alapszabályellenes intézke-dések ellen. Követelte, hogy a Követtábort Budapesten rendezzék meg, ahol több egyetemi és főiskolai bajtársi egyesület is hallal-ta a Követtábor megrendezését. A „fővezér-ség” azonban hallga-tott. Hallgatott és várt. Talán úgy gondolta, hogy az idő nekik dolgozik, az ifjúság megunja a harcot és mindenbe belenyugszik. Mindössze még egy „fővezér-ségi” körlevél csördített az ifjúság nyakába.

A harcok közben megjelent a 8500/1943 számú kultuszmi-niszteri rendelet.

A rendelet rendet teremtett a diákszervezetek eddigi dzsun-geljében. Az ország egyetemlein az egységszervezetekbe tömörült diákság nagy megnyugvással vette tudomásul a céljait és törek-véseit, legteljesebben szem előtt tartó intézkedéseket. Ez a rendelet döntötte el az ifjúság javára a Turul-kérdést is!

A Követtábor

Az országos Követtáboron először közös ülést tartott az if-júság és az öreg Turul, melyen a Primus Magister ismertette a miniszteri rendeletet és ennek alapján kérte a Követtábort, hogy mondja ki a szövetség kettévállását ifjúsági és társadalmi részre. Az Ifjúsági Turulban maradnak a 26 éven aluli egyetemre, ille-tőleg főiskolára beiratkozott, annak fegyelmi fennhatósága alatt álló turulosok, a társadalmi rész pedig az egyetemet, illetőleg fő-iskolát végzetteket fogja össze magában. A követtábor a ketté-vállást egyhangúlag (az ifjúság lelkesedése, az öregek egyhangú szomorkodása mellett) vette tudomásul, és a következő nap dél-

utánján már külön tartotta meg az ifjúsági „Turul” a maga választótáborát. A táborat a Primus Magister vezette le. A követőtábor elvégezte az alapszabálmódosítást, majd az országos vezérség megválasztására került a sor. Az ifjúsági „Turul” óriási lelkesedés mellett

*dr. Kiss István debreceni egyetemi tanársegédet,
a debreceni Csaba vezérét választotta meg országos vezérnek.*

Kiss István a tavalyi követőtáboron még a legerősebb Ambrus-párti egyesületet képviselte, de az Ambrus-rezsim visszaéléseit és az egységmozgalom tiszta szándékát és eredményeit látva, az egységmozgalom egyik leglelkesebb harcosa lett, úgyhogy igen nagy részben neki köszönhető a debreceni egységsszervezet, a Debreceni Egyetemi Ifjúság megszervezése is. Az új országos vezér 27 éves és mint egyetemi asszisztens lehet tagja az ifjúsági „Turul”-nak. Megválasztása mutatja, hogy az ifjúság harca nem szűklátókörű nemzedéki harc, csak az ifjúság nem tűri a kerékkötőket a megkezdett útján való haladásban.

Az ifjúsági „Turul” fővezérségi tagjai a következők:

Fővezér: dr. Kiss István.

I/a) elnöki ü. o. vezére, dr. Thoma Zsolt; I/b) szervezési ü. o. vezére: Szekeres László; II. gazdasági ü. o. vezére Barabás Jenő; IV. külügyi utazási ü. o. vezére Szoboszlay István; V. sajtó propaganda ü. o. vezére Kristó-Nagy István; VI. nemzetvédelmi ü. o. vezére Csajka János; főkincstárnok Peteő Sándor.

Kerületi vezérek:

Budapest: Seres János; Szeged: Szalay László; Pécs: Csapay János; Debrecen: Bagdi Dániel; Miskolc: Horváth István, Magyaróvár: Hollós János.

A Gyulaszék tagjai: Békefy Gábor, Vékony Kálmán, Zsakó István, Villy Antal, Horváth Lajos, Rác György.

Sikerült tehát az ifjúságnak érvényesíteni akarátát. Véréből, lelkéből: az ifjúságból választott vezetőket lát maga felett, azokat, akiket erre érdemesnek ítelt, akikről tudja, hogy nem könnyű érvényesülni lehetőséget, ugródeszkát keresnek az ifjúsági élet szervezésében, hanem munkát, áldozatot, kötelességteljesítést találtak, érezvén az idő szorítását a cselekvésre. Látván, hogy tenni kell valami nagyot, ami példa, ami erő, ami egységbe hajt, mert a további lomha, önző kicsinyes széthúzás, a gittegyelt-mókák apró, kicsinyes, magamagát hivatkozóan, állító, és csak magamagát állító ostobasága nemcsak ostobaság, hanem bűn is!

Ezzel a lépéssel, az ifjúsági „Turul” különállásának és önállóságának megteremtésével megoldódott a „Turul” probléma a Diákegység számára is. Ez a „Turul” nem gördít semmiféle akadályt az egység útjába, sőt azzal a legszorosabban együttműködve dolgozik. A „Turul” vállalja a nagy és nehéz munkát: kinevelni az egység-kereteken belül a „minőségi magyart”, az elitet. Ez a „Turul”, mint magyar nevelőkeret, és a vallási nevelőkeretek feladata, hiszen

*az egységsszervezetekben vezető csak az lehet, aki
a „Turul”-ban, és a vallási nevelőkeretekben is
kiváló munkát végez!*

Roppant hatáskör-kitágulást nyert ezzel a „Turul”! Gyönyörű és nemes feladat, a nevelkedő magyar vezetőréteget munkával, tanáccsal, könyvvel, példával a legmagyarabb irányban vezetni. Ebben a munkában az Egységsszervezetek minden erejükkel segítik a „Turult”, a tagokban ők adják az ember-anyagot a kiválasztáshoz. Ezzel elnyerte a „Turul” igazi feladatát, ezzel vált ez-zá, amivé 1920-ban alapítói eltervezték. Több mint két évtizednek kellett elteltelnie azóta, de jobb későn, mint soha! És még nincs is későn. A háború utáni újjárendezésben és felépítésében már az új „Turul” ifjúsága vesz tevékenyen részt: ez a munka be fogja bizonyítani azt, hogy igaz volt harcunk és akarásunk!

A 8.500/1943. V. K. M. rendelet

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter rendelete a bocsátott ki az egyetemi és főiskolai ifjúsági egyesületek működésének szabályozásáról. A rendelet főbb pontjait közöljük.

(1) Egyetemi vagy főiskolai ifjúsági egyesületnek az az egyesület kell tekinteni, amelyet alapszabálya ilyenek jelöl meg és amelynek tagjai — az 5. §-ban foglalt kivétellel — kizárólag egyetemi vagy főiskolai fegyelmi hatóság alatt álló személyek lehetnek.

(2) Bajársi egyesületnek azt a katonas fegyelemben és szellemben szervezett egyetemi vagy főiskolai ifjúsági egyesületet kell tekinteni, amelyet alapszabályai kifejezetten annak nyilvánítanak. Bajársi egyesület alapszabályaiban tagjai számára meghatározott színe, jelvényeket és ruhadarabokat (pl. főveget) állapíthat meg, amelyeket kizárólag csak tagjai viselhetnek. A tagokat arcképes igazolvánnyal kell ellátni.

Egyetemi vagy főiskolai hallgató (növendék) egyidejűen csak egy bajársi egyesületnek lehet tagja.

2. §.

Egyetemi vagy főiskolai vallásos ifjúsági egyesület tagjai csak egyetemi vagy főiskolai fegyelmi hatóság alatt álló személyek lehetnek. E szabályzat szempontjából vallásos egyesületnek kell tekinteni azt a vallásos célra vagy a vallás erkölcsi nevelés céljára alakult és egyházi hatóság irányítása alatt álló egyesület vagy egyesületi jellegű szervezet, amelynek alapszabályait bevett egyház illetékes egyházi hatósága megerősítette. Az ilyen ifjúsági vallásos egyesület élén csak egyetemi vagy főiskolai nyilvános rendes vagy nyilvános rendkívüli tanár, avagy az illetékes egyházi hatóság által kijelölt más olyan személy állhat, aki az egyház fegyelmi hatóságának alá van vetve.

3. §.

Egyetemen és főiskolán csak egyetemi vagy főiskolai ifjúsági egyesület (1. §. (1) bekezdés) vagy vallásos ifjúsági egyesület (2. §.) működhetik. Az ilyen egyesület — amennyiben erre nézve alapszabályai korlátozó ren-

delkézéseket nem állapítanak meg — működését az ország területén bárhol kifejezheti.

4. §.

Egyetemi vagy főiskolai hallgató (növendék) az 1. és 2. §-okban említett egyesületeken felül, továbbá a 177.500—1941. V. K. M. számú rendelettel szabályozott Magyar Egyetemi és Főiskolai Sportegyesületek Országos Központjának körébe tartozó sportegyesületeken, a 70.000—1940. H. M. eln. számú rendelettel szabályozott főiskolai leventegyesületen és a 1690—1942. M. E. számú rendelettel szabályozott cserkészmozgalom szervezésébe tartozó cserkészcsapaton felül egyesületbe vagy egyesületi jellegű szervezetbe csak az illetékes egyetemi, illetőleg főiskolai hatóság engedélyével léphet be tagként. Az egyetemi vagy a főiskolai hallgató (növendék) ilyen engedély alapján különösen beléphet olyan egyesületbe, vagy egyesületi jellegű szervezetbe is, amelynek céljai között az egyetemi és főiskolai ifjúsági egyesület erkölcsi és anyagi támogatása is szerepel.

5. §.

(1) Egyetemi vagy főiskolai ifjúsági egyesületnek rendes tagja vagy más elnevezésű olyan tagja, aki az egyesületben bármilyen tagsági jogot — ideértve különösen a szavazás, a választás és választhatóság jogát — gyakorolhat, csak egyetemre, illetőleg főiskolára beiratkozott 26. (huszonhatodik) életévét be nem től őtt rendes hallgató (növendék) lehet.

Az egyetem tanácsa, illetőleg az ennek megfelelő főiskolai hatóság az egyetemre, illetőleg főiskolára beiratkozott rendes hallgatónak huszonhatodik életévé betöltése után is engedélyt adha, hogy egyetemi, illetőleg főiskolai tanulmányainak tartamára, legfeljebb azonban huszonnyolcadik életévének betöltéséig egyetemi vagy főiskolai ifjúsági egyesület tagja maradjon, ha tanulmányait huszonhatodik életévének betöltéséig amilyen nem tudta befejezni, hogy rendes katonai szolgálati kötelezettségének tanulmányai előtt vagy közben eleget tett, vagy amiatt, hogy legalább két évig teljesített tartaléki vagy póttartaléki háborús katonai szolgálatot.

(2) Egyetemi vagy főiskolai ifjúsági egyesületnek rendes tagja maradhat a végbizonyítványt nyert hallgató (növendék) a végbizonyítvány kiállítását követően is, legfeljebb azonban huszonhatodik életévének betöltéséig.

(3) A (2) bekezdésben a tanulmányok befejezésével kapcsolatban a korhatárra nézve megállapított korlátozásra tekintet nélkül tagja lehet és maradhat az egyetemi vagy a főiskolai ifjúsági egyesületnek az is, aki a végbizonyítvány kiállítása után, mint az egyetemi, illetőleg a főiskolai tudományos segédszemélyzet tagja, az egyetem, illetőleg a főiskola fegyelmi hatósága alatt áll, mindaddig, amíg a fegyelmi felelősség alapjául szolgáló ez a jogviszony (alkalmazás, megbízás) fennáll.

(4) Az (1)–(3) bekezdés rendelkezései nem terjednek ki hazai egyetem vagy főiskola nyilvános rendes és nyilvános rendkívülitanáira. Az (1)–(3) bekezdésben foglalt rendelkezések nem zárják ki, hogy az egyetemi vagy főiskolai ifjúsági egyesület kötelekébe az egyesület tanárelnökének engedélyével olyan személy is beletartozzék, aki az illető egyesület vagy főiskolat már elvégezte (pártoló tag); az ilyen személy azonban az egyesületben az egyesület rendes tagjait megillető jogot, különösen a szavazás, a választás és a választhatóság jogát nem gyakorolhatja.

(5) Egyetemi vagy főiskolai ifjúsági egyesület élén a tanárelnök áll, akit az egyesület jellegének figyelembevételével, az egyesület ifjúsági vezetői előterjesztésének meghallgatása után az egyetemi tanács, illetőleg az ennek megfelelő főiskolai hatóság erre a tisztségre felkér és a vallás- és közoktatásügyi miniszter három év időtartamra megerősít. Tanárelnök csak egyetemi vagy főiskolai nyilvános rendes vagy nyilvános rendkívüli tanár lehet. A tanárelnök az egyesület minden határozatának végrehajtását felfüggesztheti, ha a határozat a törvénnyel, az egyetem, illetőleg a főiskola fegyelmi szabályaival vagy az egyesület alapszabályában foglalt rendelkezéssel ellentétben áll.

6. §.

(1) Minden egyetemi és főiskolai ifjúsági egyesület (1. §.) és minden ifjúsági vallásos egyesület (2. §.) működésének feltétele az, hogy alapszabályaiban meghatározott céljának megfelelő egyetemi és főiskolai ifjúsági

szövetség kötelekébe tartozzék. Azonos céllal és jelleggel csak egy-egy egyetemi és főiskolai ifjúsági szövetséget lehet alakítani.

Ez a rendelkezés nem terjed ki arra az egyetemi vagy főiskolai ifjúsági egyesületre (1. §. (1) bekezdés), amely tevékenységét alapszabályai értelmében — mint bekebelezett kari vagy főiskolai egyesület — kizárólag csak egy egyetemi karon vagy egy főiskolán fejt ki az illető egyetem vagy főiskola hatóságának közvetlen felügyelete alatt és amelynek alapszabályszerű célja a kölcsönös segélyezés, vagy az önművelés, ideértve a zene és dal művelését is.

(2) Egyetemi és főiskolai ifjúsági szövetségnek tagjai az ország területén működő egyetemek és főiskolák, hallgatóiból (növendékeiből) alakult ifjúsági egyesületek (1. §. (1) bekezdés) vagy ifjúsági vallásos egyesületek (2. §.) lehetnek. Egyetemi és főiskolai ifjúsági szövetség csak akkor működhetik, ha a tagegyesületeinek együttesen legalább egyezer rendes tagja van. Minden egyetemi és főiskolai ifjúsági szövetség élén tanárelnök áll, akit a tagegyesületek tanárelnökei három évről választanak a szövetség székhelyén működő egyetemi vagy főiskolai nyilvános rendes vagy nyilvános rendkívüli tanárok közül; az így megválasztott tanárelnököt tiszteben a vallás- és közoktatásügyi miniszter erősíti meg. Ha pedig az egyetemi és főiskolai ifjúsági szövetség tagegyesületei kizárólag vallásos ifjúsági egyesületek (2. §.), az ifjúsági szövetség elnöki tisztségének betöltésére a 2. §. utolsó mondatában foglalt rendelkezés irányadó. A tanárelnököt (elnököt) az 5. §. (5) bekezdésében meghatározott jogkör illeti meg az egyetemi és főiskolai ifjúsági szövetség határozatával szemben.

7. §.

(1) Egyetemi és főiskolai ifjúsági szövetség (6. §.) működésének feltétele az, hogy a Magyar Nemzeti Diákszövetség kötelekébe tartozzék.

(2) A Magyar Nemzeti Diákszövetség a vallás- és közoktatásügyi miniszter által elismert egyetemi és főiskolai ifjúsági szövetségek összefoglaló szerve; mint ilyen a Magyar Nemzeti Diákszövetség Tanácsa által meghatározott közös feladatokra nézve az egyetemi és főiskolai ifjúság országos képviselője.